

Беседа патријарха Иринеја на устоличењу у Пећкој патријаршији позвала је Србе да поново, као много пута до сада, истрају, али овог пута не у борби, већ у нади да ће умилостивити своје садашње господаре, којима је упућена молба да „не огреше своју душу“ доношењем решења за Косово којим би српски народ био лишен своје постојбине, домова, својих гробља и светиња. Устоличење патријарха у Пећи показало нам је тако да Српска православна црква и себе и народ спрема на време вазалства и покорности, али у нади да оно неће предуго трајати. По речима патријарха, потребно је да будемо јединствени у ономе што је интерес и народа и цркве и да нам општи интереси буду изнад личних да бисмо пребродили садашње стање и остварили оно што је свеопшта жеља народа и сачували своје име, вековне границе, културу и језик.

Без обзира на то колико боле ове речи, изречене на месту некадашње славе и величине, јасно је да без милости западних господара и њихових албанских партнера, и испуњавања њихових захтева, устоличење у Пећкој патријаршији не би ни било могуће, нити би ко од присутних ногом крочио на тло Косова и Метохије. Председник Тадић дошао је тако у Пећ уз дозволу УНМИК-а и услов Албанаца да не даје политичке изјаве, док се на устоличење провукло само неколико мање битних српских политичара, јер је осталима, било из власти, било опозиције, улаз био забрањен. То су на својој кожи увидели и Томислав Николић и Велимир Илић, који су на Косово кренули по позиву митрополита Амфилохија да би били заустављени и понижени од тзв. косовске полиције. С друге стране, Тадић је, како доликује ономе који је у милости господара, у Пећку патријаршију био доведен, а затим после примерног понашања враћен хеликоптером КФОР-а. Ипак, и поред свих предузетих мера, устоличење српског патријарха у Пећи није могло да нема политички значај, али су се организатори ипак потрудили да га минимизирају својим кротким ставом. Зато је и свечаност била и могућа, и на крају протекла са „само“ десетак каменованих аутобуса.

Сигурно је да ће се наћи много оних који су спремни на критику поводом оваквог устоличења патријарха у Пећкој патријаршији, али СПЦ је ипак много старија и трајнија од многих, не само њених критичара већ и од сила које нас сада свом снагом притискају. Стога је, и поред поновних понижења на које смо од ове власти навикли, ово било једино које је требало истрпети. Српски народ је добио новог патријарха, а његово устоличење у Пећкој патријаршији подсетило је на седиште српске историје и духовног јединства, које је преко потребно очувати у условима када је држава пред сломом, а народ пред расулом. Стога је заиста сувише бедно, само дан после, цео догађај претварати у још једно јефтино скупљање политичких поена и саморекламерство ДС-а и

Достојни и недостојни устоличена

Пише: Младен Ђорђевић
понедељак, 04 октобар 2010 18:55

актуелног српског председника и његовог омиљеног опозиционара.